

CRÍTICA DE MÚSICA ▷ SIMFÒNICA

Un concert dels que fan afició

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Director: **Manel Valdivieso**. Solista convidat: **Stefan Schilli** (oboè): Obres de **Mussorgski**, **Ralph Vaughan Williams** i **Joan Albert Amargós**.

Temporada Simfònica a Sabadell, Teatre Principal, 20/III/2009.

JOSEP ACHÉ

Encara és viva en el record la interpretació dels Quadres d'una Exposició que, amb Salvador Brotons de director, la Simfònica va efectuar la temporada passada. Però, sense entrar en comparacions, la batuta de Manuel Valdivieso no va remoure cap mena de nostàlgia dividres passat al Principal, ple per l'ocasió.

El públic esperava l'obra de Mussorgski, orquestrada per Ravel: L'exponent imprescindible d'un cert sentit romàntic de la descripció, al que Ravel va donar un relleu simfònic impressionant, més que tan sols impressionista. I Manuel Valdivieso, amb la Simfònica, en van oferir una lectura neta en extrem, cenyida a la partitura i, per transparent, brillant.

Potser el cinquè moviment, el del Ballet dels pollets a l'ou, va ser el més significatiu al respecte. Va fer lluir el cromatisme aparentment sim-

ple, molt subtil, del simple dibuix lleugerament il·luminat a l'aquarel·la que va servir de motiu al compositor.

En aquell punt, central a l'obra, la Simfònica havia anat prenent cos i, sobretot, havia mostrat la qualitat dels seus solistes. La incorporació de Toni Pola al saxòfon, que a partir del segon moviment es va revelar com un dels millors actius de la vetllada. O, no menys meritori, el fagot de Ramon Aragall, tot un puntal de la Simfònica, que va encapçalat una fusta més que notable en conjunt.

Per la Gran Porta de Kiev

Al pas per *La Gran Porta de Kiev*, l'últim dels Quadres i, alhora, el més solemne i majestuós, els incondicionals de la Simfònica tenien motius de sobra per fregar-se les mans i posar-les a punt d'aplaudir. No se'n van estar gens, tot sigui dit. Fins a vuit vegades, almenys, va haver de sortir Manuel Valdivieso a l'escenari per correspondre les ovacions.

La primera part no va allargar l'espera dels Quadres, posats en la segona. La formaven una estrena absoluta de Joan Albert Amargós; *Obertura per a deixalles reciclades i orquestra*. I, l'estrena a Sabadell si

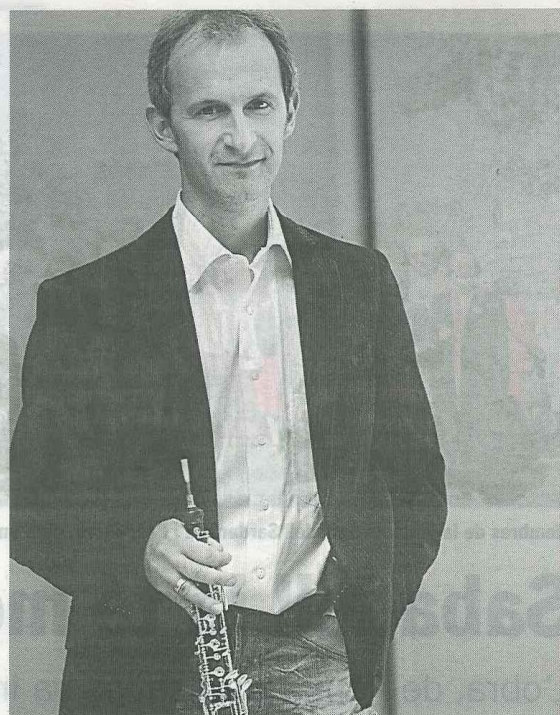
més no, el *Concert per a oboè i orquestra de corda en La menor* de Vaughan Williams que, en l'estrena a Liverpool al 1944, va ser interromput per un bombardeig de la Luftwafe.

L'obra d'Amargós, més que fidel als cànons característics d'una obertura, té també un marcat caire descriptiu. Però el paisatge, en aquest cas, seria el d'una ciutat moderna pintada amb traç optimista i vital. I les referències musicals, més aviat les d'un Gershwin en l'orquestració i el discurs melòdic.

Des d'aquí, con en un fresc, integra passatges que bé podrien formar part de músiques incidentals, per al cinema o els musicals dels teatres, i ritmes situats més enllà del tremp jazzístic que dona fesomia a l'obra. Els va introduir el percussionista iraquí Riad Abed-Alí, amb «deixalles reciclades», en efecte. Des dels aires ètnics fins a un compàs de siguiiriya marcat a cops de pal d'escombra en el terra.

Malenconia entre opulències

Entre les opulències d'Amargós i les de Mussorgski-Ravel va quedar el concert per a oboè de Vaughan Williams, d'un lirisme propens a la malenconia i, d'una manera

L'oboè Stefan Schilli, solista convidat en el concert

molt subtil i elaborada, un fons harmònic de ressons nacionalistes anglesos. La corda de la Simfònica en va fer una interpretació més que solvent. I Stefan Schilli, oboè solista a l'Orquestra de la Ràdio de Baviera convidat per l'ocasió, va ser més que la gran figura de la vetllada. Més que el virtuosisme, l'esperit. Deuria ser la intenció de Williams, gens

donats als res que tingués a veure amb cops d'efecte. En e bis, però, va recordar Britten amb això, també, un concert i un programa rodons. El retorn, des d'una altra aproximació, a una obra encara recent, els Quadres de Mussorgski, i l'oportunitat de descobrir-ne de desconegudes, fins i tot inèdites. Tant com per fer afició, per formar-la ■